

[Dagmar Andreassen.]

med den diskussion. For tænk, hvis vi nu får en basishavn til, så begynder vrøvlet forfra. Jeg skal love ministeren, at der vil blive vrøvl nok fra erhvervsfolk i den kommende tid, så det er ikke nødvendigt også at få nogle, der er utilfredse med toldloven, til at blande sig i den diskussion.

Det må vel være rimeligt, hvis vi skal have et toldoplag i Århus, at vi så ikke får flere i Jylland. Og basishavne og toldoplag behøver sådan set slet ikke at have noget med hinanden at gøre.

Vi vidste udmærket godt, da vi vedtog toldloven i december måned, at der var nogle få virksomheder, som mistede nogle privilegier. Toldloven betød en rationalisering både for toldvæsenet og for erhvervslevet, og den betød for erhvervslevet som helhed en forbedring af vilkårene, men der var altså nogle, der måtte give afkald på nogle særfordele for at dele med andre, der så opnåede bedre betalingsbetingelser, end de hidtil havde haft.

Jeg kan så lidt som nogen af de tidligere talere gøre op i tal, hvad det betyder, at vi ikke har det toldoplag. Men jeg har i hvert fald ikke kunnet få nogen tal frem, der rigtig har kunnet give mig fornemmelsen af nogle størrelsesordner, der kunne overbevise mig.

Nu kan jeg nok høre, at hr. Jens Peter Jensen er godt tilfreds. Han talte jo, jeg vil næsten sige salvelsesfuldt om denne sag. Men jeg er meget spændt på, hvad SF nu om lidt vil sige, for hr. Aksel Larsen talte jo varmt og engageret om, at hverken folketing eller regering burde lade sig påvirke af pression, da vi havde sagen til behandling i december måned.

Jeg bliver nødt til at sige, at hvis ikke der under udvalgsarbejdet kommer nye argumenter frem, som vi ikke kendte i efteråret, så skal man altså ikke vente det radikale venstres medvirken.

Jeg indrømmer gerne, at på et par punkter har forudsætningerne ændret sig. Vi troede i efteråret, at vi var godt på vej ind i et større frihandelsområde; nu har vi bygget toldmure op om os i mellemtiden, men det er jo da bestemt, at de skal være af kortere varighed, så det begrundes vel ikke rigtig et toldoplag i Århus, selv om behovet vokser ved det.

Den omstændighed, at DSB har fået finansudvalgets velsignelse til at sætte Store-Bæltstolden i vejret i mellemtiden, kan heller ikke begrunde et toldoplag i Århus, for det er ærlig talt ikke København, Århus konkurrerer med. Alle de, jeg har talt med i Århus, siger, at de muligheder, man vil benytte sig af, hvis man ikke har toldoplag i Århus, det er Gøteborg og Hamborg.

Det, der for mig er spørgsmålet, er: de penge, som det danske samfund kan tjene på at have lagerfaciliteter i Århus, opvejer de de ekstra udgifter, vi får til toldvæsenet, ved at man nu skal administrere sådan en ordning? De varer, vi skal bruge her i landet, skal jo nok finde herind. Kommer de ikke over Århus havn, så kommer de en anden vej, og så er der nogle andre, som måske råber knap så højt, der tjener noget på at skaffe dem hertil.

Vi skal nok se på sagen i udvalget, og vi skal nok kigge på de argumenter, der kom frem, men lad os se nogle tal på bordet, hvis vi skal ændre holdning.

Den del af lovforslaget, der går på at få samme nomenklatur som de øvrige lande i Europa, kan vi tiltræde.

Maigaard: Da det er første gang, jeg tager ordet her i tinget, vil jeg godt gøre den indledende bemærkning, at det vel ikke ganske er spørgsmål af den art, som vi her behandler, der skaber en socialistisk holdning til samfundets problemer. Det er langt snarere retningslinjerne for udviklingen og problemerne omkring de menneskelige relationer, der udgør de egentlige drivkræfter. Det er det sidste, Viggo Hørup har rammet ind med ordene: Politikken i snævrere forstand, hele rummelen om ministre, love, reformer og sådan noget interesserer mig kun i anden række. Jeg lagde vægt på den sociale revolution, jeg ville en anden rangforordning i folket.

Det er på en baggrund af denne art, man begynder at interessere sig for politik, engagerer sig og bliver valgt, hvorefter éns første ordførerskab altså vedrører en snirkel på en toldlov.

Det bringer i erindring, at politik ganske vist er at ville, men i nok så høj grad er smør, jernbaner og skadende vands afledning, som samme Hørup har udtrykt det, karakteristisk nok i sammenhæng med sin bekendelse